

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
PRIITA PIKAMÄEJA,
predstavljeni 20. oktobra 2022¹

Zadeva C-393/21

**Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH
ob udeležbi
Arik Air Limited,
Asset Management Corporation of Nigeria (AMCON),
antstolis Marekas Petrovskis**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (vrhovno sodišče, Litva))

„Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Uredba (ES) št. 805/2004 – Evropski nalog za izvršbo nespornih zahtevkov – Prekinitev izvršitve sodbe, potrjene kot evropski nalog za izvršbo – Pogoji – Izjemni pogoji – Pojem – Ukrepi za omejitev postopka izvršbe – Učinki potrdila o evropskem nalogu za izvršbo – Odložitev izvršljivosti sodbe, potrjene kot evropski nalog za izvršbo, v državi članici izvora“

1. Normativni proces na nacionalni, (predvsem) pa tudi evropski ravni, je pogosto zapleten in dolgotrajen. Zato se v končno sprejetih aktih neredko pojavijo določbe, katerih dvoumno besedilo je namenjeno razrešitvi težav pri pogajanjih o njej in sodišču prepuščajo odločanje namesto zakonodajalca.

2. V obravnavani zadevi bo moralo tako Sodišče razložiti „vseobsegajoč“ pojem „izjemni pogoji“ iz člena 23 Uredbe (ES) št. 805/2004², ki določa pogoje za možnost sodišča ali pristojnega organa v državi članici izvršbe, da prekine izvršitev sodbe, ki je v državi članici izvora potrjena kot evropski nalog za izvršbo (v nadaljevanju: ENI).

I. Pravni okvir

3. V okviru obravnavane zadeve so upoštevni členi 6, 10, 11, 21 in 23 Uredbe št. 805/2004.

¹ Jezik izvirnika: francoščina.

² Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 805/2004 z dne 21. aprila 2004 o uvedbi evropskega naloga za izvršbo nespornih zahtevkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 7, str. 38).

II. Dejansko stanje, postopek v glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

4. Amtsgericht Hünfeld (okrajno sodišče v Hünfeldu, Nemčija) je 14. junija 2019 družbi Arik Air Ltd vročilo nalog za plačilo 2.292.993,32 EUR družbi Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH, nato pa 24. oktobra 2019 izdalo nalog za delno izvršbo, na podlagi katerega je navedeno sodišče 2. decembra 2019 sprejelo in vročilo potrdilo o ENI.

5. Sodni izvršitelj, ki deluje v Litvi, je obravnaval nalog za izvršbo v skladu z navedenim potrdilom in 24. januarja 2020 zasegel civilni zrakoplov v lasti družbe Arik Air.

6. Družba Arik Air je pri Landgericht Frankfurt am Main (deželno sodišče v Frankfurtu na Majni, Nemčija) na podlagi člena 10 Uredbe št. 805/2004 vložila predlog za razveljavitev potrdila o ENI in ustavitve prisilne izvršitve terjatve³, pri čemer se je sklicevala na to, da ji Amtsgericht Hünfeld (okrajno sodišče v Hünfeldu) ni ustrezno vročilo procesnih aktov, zaradi česar je zamudila rok za vložitev ugovora zoper plačilni nalog, ki ga je izdalo navedeno sodišče.

7. Družba dolžnica je poleg tega od sodnega izvršitelja zahtevala, naj postopek izvršbe prekine do pravnomočne odločitve nemškega sodišča o umiku potrdila o ENI in ustavitvi izvršbe. Sodni izvršitelj je 25. marca 2020 to zahtevo zavrnil, ker po njegovem mnenju ustrezna nacionalna zakonodaja ne določa možnosti take prekinitve zato, ker je pred sodiščem države izvora vložena tožba za razveljavitev prvotne sodne odločbe.

8. Landgericht Frankfurt am Main (deželno sodišče v Frankfurtu na Majni) je s sklepom z dne 9. aprila 2020 prekinitev izvršitve sodbe, potrjene kot ENI, ki jo je sprejelo Amtsgericht Hünfeld (okrajno sodišče v Hünfeldu), pogojevalo s plačilom varščine v višini 2.000.000 EUR,⁴ in ugotovilo, da družba Arik Air ni dokazala, da so bile v izvršilnem naslovu nepravilnosti, niti da so bili roki za vložitev ugovorov zamujeni brez njene krivde.

9. Družba Arik Air je vložila tožbo zoper odločitev sodnega izvršitelja, da zavrne prekinitev postopka pri Kauno apylinkės teismas (okrožno sodišče v Kaunasu, Litva), in predlagala uporabo zaščitnih ukrepov. To sodišče je tožbo s sklepom z dne 11. junija 2020 zavrnilo.

10. Kauno apygardos teismas (deželno sodišče v Kaunasu), ki je odločalo o pritožbi, je s sklepom z dne 25. septembra 2020 razveljavilo sklep sodišča prve stopnje in odredilo prekinitev postopka izvršbe do pravnomočne sodbe pristojnega nemškega sodišča o zahtevkih družbe Arik Air. Pritožbeno sodišče je navedlo, da je zaradi nesorazmerno velike škode, ki bi lahko nastala v postopku izvršbe, vložitev tožbe zoper potrdilo o ENI pri sodišču države članice izvora zadostna podlaga za prekinitev navedenega postopka. V nasprotju s sodiščem prve stopnje je tudi menilo, da ker varščina, ki jo je določilo nemško sodišče, v takratni fazi postopka ni bila plačana, ni bilo razloga, da bi navedeno sodišče odločalo o utemeljenosti predloga za prekinitev izvršilnih ukrepov.

³ Ta navedba v predložitveni odločbi poraja pomisleke, saj člen 10 Uredbe št. 805/2004 obravnava izključno popravek ali umik potrdila o ENI.

⁴ Tudi ta navedba vzbuja začudenje glede na razdelitev pristojnosti med organi države članice izvora in tistimi države članice izvršbe glede pravnih sredstev, ki jih ima na voljo dolžnik. Cilj ukrepa, ki ga je sprejela država članica izvora, je izvršitev sodbe, za katero organi te države niso pristojni.

11. Družba Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH je zoper navedeni sklep vložila kasacijsko pritožbo pri Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (vrhovno sodišče Litve), ki je prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje postavilo ta vprašanja:

- „1. Kako je treba – ob upoštevanju ciljev Uredbe št. 805/2004, med drugim cilja pospešiti in poenostaviti izvrševanje sodb držav članic ter zagotoviti učinkovito zaščito pravice do poštenega sojenja – razlagati izraz ‚izjemni pogoji‘ iz člena 23(c) Uredbe št. 805/2004? Kakšno diskrecijsko pravico imajo pristojni organi države članice izvršbe za razlago tega izraza [...]?
2. Ali je treba okoliščine, kakršne so v obravnavanem primeru, povezane s sodnim postopkom v državi izvora, ki odločajo o vprašanju razveljavitve sodbe, na podlagi katere je bil izdan evropski nalog za izvršbo, šteti za upoštevne pri odločanju o uporabi člena 23(c) Uredbe št. 805/2004? Na podlagi katerih meril je treba oceniti pritožbeni postopek v državi članici izvora in kako celovita mora biti presoja postopka, ki poteka v državi članici izvora, ki jo izvedejo pristojni organi države članice izvršbe?
3. Kakšen je predmet presoje pri odločanju o uporabi izraza ‚izjemni pogoji‘ iz člena 23 Uredbe št. 805/2004: ali je treba oceniti vpliv zadevnih okoliščin spora, ko se v državi izvora vloži pravno sredstvo zoper sodbo države izvora, ali je treba analizirati morebitno korist ali škodo zadevnega ukrepa iz člena 23 te uredbe, ali pa je treba analizirati dolžnikove ekonomske zmožnosti za izvršitev sodbe ali druge okoliščine?
4. Ali je v skladu s členom 23 Uredbe [(EU) št. 1215/2012⁵] št. 805/2004 možna sočasna uporaba več ukrepov, določenih v tem členu? Če je odgovor na to vprašanje pritrdilen, na katera merila se morajo zanašati pristojni organi države izvršbe pri odločanju o utemeljenosti in sorazmernosti uporabe več teh ukrepov?
5. Ali je treba pravno ureditev, določeno v členu 36(1) Uredbe [št. 1215/2012], uporabljati za sodbo države izvora o odložitvi (ali preklicu) izvršljivosti ali pa se uporablja pravna ureditev, podobna tisti iz člena 44(2) te uredbe?“

III. Postopek pred Sodiščem

12. Pisna stališča so predložile tožeča stranka iz postopka v glavni stvari, litovska vlada in Evropska komisija. Stranki iz postopka v glavni stvari, litovska vlada in Komisija so na obravnavi 8. septembra 2022 ustno predstavile navedbe.

⁵ Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2012, L 351, str. 1).

IV. Analiza

A. Prvo, drugo, tretje in četrto vprašanje za predhodno odločanje

13. Predložitveno sodišče z navedenimi štirimi vprašanji, ki jih je treba obravnavati skupaj, Sodišče sprašuje o pomenu in obsegu člena 23 Uredbe št. 805/2004, tako v zvezi z razumevanjem pojma „izjemni pogoji“, ki upravičujejo prekinitev postopka izvršbe in obsegom pristojnosti sodišča, pristojnega za izvršbo (prvo, drugo in tretje vprašanje), kot tudi v zvezi z možnostjo uporabe tega ukrepa skupaj z omejitvijo enakega postopka (četrto vprašanje).

14. V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča iz zahtev po enotni uporabi prava Unije in načela enakosti izhaja, da je treba pojme iz določbe prava Unije, ki za določitev svojega pomena in obsega ne napotuje izrecno na pravo držav članic, običajno v vsej Uniji razlagati avtonomno in enotno, pri čemer je treba upoštevati ne le besedilo te določbe, ampak tudi njeno sobesedilo in cilje, ki se uresničujejo z zadevno ureditvijo.⁶

15. Ugotoviti je treba, da člen 23 Uredbe št. 805/2004 nikjer ne napotuje na pravo držav članic. Čeprav je v členu 20(1) te uredbe omenjeno, da postopke izvršbe ureja pravo države članice izvršbe, to ne posega v določbe poglavja IV navedene uredbe in zlasti člena 23, ki izrecno opredeljuje pogoje za možno prekinitev ali omejitev postopka izvršbe v posebnem primeru, ko dolжник v državi članici izvora predhodno vloži pravno sredstvo.⁷

16. Sklicevanje na pravo države članice izvršbe iz člena 20(1) Uredbe št. 805/2004 se po mojem mnenju ne nanaša na sestavine pojma „izjemni pogoji“, ki je avtonomen pojem prava Unije. Navedeno sklicevanje se prav tako ne nanaša na vprašanje razmerja med omejitvijo in prekinitvijo postopka izvršbe.

17. Spomniti je treba, da je enotna uporaba prava Unije temeljna zahteva evropskega pravnega reda,⁸ s katero je v obravnavanem primeru pogojeno uresničevanje cilja prostega pretoka sodnih odločb, ki so v skladu s členom 1 Uredbe št. 805/2004 potrjene kot ENI. Ta enotna uporaba zato pomeni, da za prekinitev postopka izvršitve take odločbe, za katero se uporabljajo nacionalna postopkovna pravila, med drugim v zvezi z obliko akta, s katerim se postopek začne, organi v postopku ali veljavnimi roki, v vseh državah članicah veljajo enotni pogoji za odobritev.

1. Jezikovna razlaga

18. S preprosto jezikovno razlago člena 23 Uredbe št. 805/2004 je mogoče podati več pojasnil glede pomena in obsega te določbe.

⁶ Sodbi z dne 7. novembra 2019, K.H.K. (zamrznitev bančnih računov) (C-555/18, EU:C:2019:937, točka 38), in z dne 25. junija 2020, Ministerio Fiscal (organi, ki lahko prejmejo prošnje za mednarodno zaščito) (C-36/20 PPU, EU:C:2020:495, točka 53).

⁷ V tem smislu je s primeri obvezne ali neobvezne prekinitve iz litovskega prava, ki so navedeni v predložitveni odločbi, v državi članici izvršbe dopolnjen položaj, opisan v členu 23 Uredbe št. 805/2004, ki je določil posebno in avtonomno pravno pravilo glede prekinitve ali omejitve postopka izvršbe.

⁸ Sodba z dne 21. februarja 1991, Zuckerfabrik Süderdithmarschen in Zuckerfabrik Soest (C-143/88 in C-92/89, EU:C:1991:65, točka 26).

19. Prvič, prekinitev ali omejitev postopka izvršbe, ki se lahko začneta izključno na predlog dolžnika, sta določeni za poseben primer, saj sta neločljivo povezani z obstojem sodnega postopka, ki ga je ta dolžnik sprožil v državi članici izvora, in se nanašata na sodbo, ki je potrjena kot ENI, ali potrdilo kot tako zaradi njegovega popravka ali umika v skladu s členom 10 Uredbe št. 805/2004. Gre za nujen, a ne tudi zadosten prvi pogoj.

20. Drugič, člen 23 Uredbe št. 805/2004 določa, da pristojno sodišče ali organ v državi članici izvršbe „lahko“ omeji ali prekine postopek izvršbe. Iz uporabe tega glagola je razvidno, da gre za možnost, pri uporabi katere ima zadevni organ široko diskrecijsko pravico, pri čemer se samo zaradi izpodbijanja sodbe, potrjene kot ENI, ali zahteve za popravilo ali umik potrdila o ENI v državi članici izvora, postopek izvršbe nujno ne omeji ali prekine. Vsekakor pa je navedena diskrecijska pravica omejena pri prekinitvi, katere odreditev je pogojena z ugotovitvijo obstoja izjemnih pogojev.

21. Čeprav besedilo člena 23 Uredbe št. 805/2004 ne ponuja nobenega uporabnega elementa za opredelitev pojma „izjemni pogoji“, je treba ugotoviti, da je pridevnik „izjemen“ v pogovornem jeziku sopomenka pridevnika „redak“. Prvi pogoj v zvezi z obstojem izjemne situacije pomeni, da je bila prekinitev zasnovana kot ukrep odstopanja, ki je sam po sebi izjemen. Ker je zakonodajalec Unije želel omejiti prekinitev postopka izvršbe na izjemne pogoje, je člen 23 Uredbe št. 805/2004 nujno treba razlagati ozko.⁹

22. Tretjič, tri odločitve,¹⁰ ki jih lahko sprejme pristojno sodišče ali organ v državi članici izvršbe, so ločene z veznikom „ali“, ki ima jezikovno lahko alternativen ali kumulativen pomen.¹¹ Ugotavljam tudi, da je člen 23 Uredbe št. 805/2004 naslovljen „Prekinitev *ali* omejitev izvršbe.“¹²

2. Teleološka razlaga

23. Iz besedila člena 1 Uredbe št. 805/2004 je razvidno, da je njen namen, da se pri nespornih zahtevkih omogoči prost pretok sodb po vseh državah članicah brez vsakršnih vmesnih postopkov, ki bi jih bilo treba opraviti v državi članici izvršbe pred priznanjem in izvršitvijo. Načelo vzajemnega zaupanja med državami članicami, ki temelji zlasti na vzajemnem zaupanju v pravosodje držav članic, na katero se sklicuje uvodna izjava 18 te uredbe, se v skladu s členom 5 navedene uredbe s priznanjem in izvršitvijo sodb, ki so bile v državi članici izvora potrjene kot ENI, uveljavlja v drugih državah članicah.¹³

24. Zato se v skladu s členom 5 Uredbe št. 805/2004 sodba, ki je bila v državi članici izvora potrjena kot ENI, prizna in izvrši v drugih državah članicah, ne da bi bila potrebna razglasitev izvršljivosti in brez vsake možnosti ugovora njenemu priznanju.

25. V tem okviru je treba člen 23 Uredbe št. 805/2004, ker pomeni oviro pri uresničevanju osnovnega cilja te uredbe glede na uvodno izjavo 8 navedene uredbe, kar je pospešitev in poenostavitev izvršitve sodbe v državi članici, kjer ni bila izdana, razlagati ozko, kar potrjuje jezikovno razlago.

⁹ Glej po analogiji sodbo z dne 22. oktobra 2015, Thomas Cook Belgium (C-245/14, EU:C:2015:715, točka 31).

¹⁰ Člen 23 Uredbe št. 805/2004 poleg prekinitve postopka izvršbe omenja tudi možnost, da pristojno sodišče ali organ v državi članici izvršbe ta postopek omeji na zaščitne ukrepe ali pogojuje izvršbo s predložitvijo varščine, kot jo določi, pri čemer se ti odločitvi po mojem mnenju nanašata na pojem „omejitev“ kot edino alternativo prekinitvi, kakor izhaja iz naslova navedene določbe.

¹¹ Sodba z dne 30. januarja 2020, Autoservizi Giordano (C-513/18, EU:C:2020:59, točka 24).

¹² Poudarek je moj.

¹³ Glej v tem smislu sodbo z dne 9. marca 2017, Zulfikarpašić (C-484/15, EU:C:2017:199, točke 38, 40 in 42).

3. Sistematična razlaga

26. Sistematična razlaga člena 23 Uredbe št. 805/2004, ki zajema razvoj te in drugih določb navedene uredbe, pa tudi drugih pravnih aktov s področja pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah, je po mojem mnenju bistvena pri ugotavljanju pomena in obsega navedenega člena.

a) Razdelitev pristojnosti med organi države članice izvora in tistimi države članice izvršbe

27. Za splošno sistematiko Uredbe št. 805/2004 je nedvomno značilna odprava vsakršnega vmesnega postopka v državi članici, preden se v tej državi prizna in izvrši sodba v zvezi z nespornim zahtevkom, z drugimi besedami, preprosto odprava eksekviture. V skladu s členom 20(1) Uredbe št. 805/2004 se sodba, potrjena kot ENI, izvrši pod istimi pogoji kot sodba, izdana v državi članici izvršbe.¹⁴ Čeprav ta novi sistem neposredne izvršitve sodb očitno koristi upniku, ne zmanjšuje pomena iskanja pravičnega ravnovesja med njegovimi interesi in interesi dolžnika oziroma vsaj tistega, za katerega se domneva, da je dolžnik.

28. Na eni strani mora sodni postopek, v okviru katerega se sodba v državi članici izvora sprejme, izpolnjevati minimalne postopkovne standarde iz Poglavlja III Uredbe št. 805/2004, katerih cilj je zagotavljanje spoštovanja pravice dolžnika do obrambe.¹⁵ Na drugi strani daje Uredba št. 805/2004 dolžniku možnost naknadnega nadzora nad prvotno sodbo in z njo povezanim potrdilom o ENI, pri čemer so v zvezi s tem pristojnosti razdeljene med organi države članice izvora in tistimi države članice izvršbe.

29. Čeprav lahko ti obravnavajo tudi zahtevo za zavrnitev izvršbe ali zahtevo za prekinitev ali omejitev postopka izvršbe,¹⁶ člen 21(2) Uredbe št. 805/2004 jasno določa, da se „[p]od nobenim pogojem [...] sodba ali njena potrditev kot evropski nalog za izvršbo v državi članici izvršbe ne sme preverjati glede vsebine“.¹⁷ V tej državi ni mogoče uveljavljati niti presoje nobene zahteve dolžnika glede obstoja in utemeljenosti zahtevka ali glede spoštovanja pogojev za potrditev.

30. To pojasnilo je bistveno za opredelitev pomena pojma „izjemni pogoji“, torej da po mojem mnenju ta nujno izključuje vsakršno presojo sodišča ali pristojnega organa države članice izvršbe – celo *prima facie* – glede utemeljenosti ukrepov dolžnika v državi članici izvora, kakor so navedeni v členu 23 Uredbe št. 805/2004.¹⁸

31. Ta jasna razdelitev pristojnosti je posledica dejstva, da terjatev in izvršilni naslov temeljita na veljavnem pravu države članice izvora.¹⁹ Poleg tega mora v okviru postopka, po katerem se sodba potrdi kot ENI, organ, ki ta postopek izvaja, ugotoviti, ali sodni postopek v državi članici izvora, po

¹⁴ Podobno se učinki prvotne sodbe razširijo na celotno ozemlje Evropske unije (razen Danske), zaradi česar se potrdilo o ENI imenuje tudi „pravosodni potni list“ ali „evropski potni list“.

¹⁵ Glej v tem smislu sodbi z dne 28. februarja 2018, *Collect Inkasso in drugi* (C-289/17, EU:C:2018:133, točka 36), in z dne 27. junija 2019, *RD* (Potrditev kot evropski nalog za izvršbo) (C-518/18, EU:C:2019:546, točka 24). Sodišče je v sodbi z dne 9. marca 2017, *Zulfikarpašić* (C-484/15, EU:C:2017:199, točka 39), jasno poudarilo, da tega cilja prostega pretoka sodb ni mogoče doseči tako, da se na kakršen koli način oslabi pravica do obrambe.

¹⁶ V zvezi s tem iz opisa spora v predložitveni odločbi izhaja nerazumevanje pravil o razdelitvi pristojnosti med organi države članice izvora in tistimi države članice izvršbe.

¹⁷ Poudarek je moj.

¹⁸ Tako sklepanje velja tudi za oba ukrepa omejitve postopka izvršbe iz člena 23(a) in (b) Uredbe št. 805/2004.

¹⁹ Glej po analogiji sodbo z dne 14. januarja 2010, *Kyrian* (C-233/08, EU:C:2010:11, točka 40).

katerem je bila prvotna sodba sprejeta, izpolnjuje pogoje iz Poglavlja III Uredbe št. 805/2004. Poleg preizkusa pravilnosti tega postopka in spoštovanja pravil o pristojnosti pa člen 6 te uredbe nalaga zlasti preizkus izvršljivosti izdane sodbe in narave zahtevka.²⁰

32. Preizkus sodbe, s katero je bil postopek na določeni stopnji končan z odločitvijo o sporu, in potrdila o ENI, opravi sodišče države članice izvora, ki najbolj pozna pravni okvir spora in je najbolj primerno za vsebinsko potrditev veljavnosti predložene sodbe in potrdila, ki ji je priloženo. Poleg tega je v primeru vložitve pravnega sredstva zoper sodbo v smislu člena 19 Uredbe št. 805/2004 ali zahteve za popravek ali umik potrdila o ENI iz člena 10 iste uredbe pristojno sodišče države članice izvora tisto, ki je sprejelo oba zadevna akta.

33. V teh okoliščinah po mojem mnenju ni mogoče sprejeti stališča, da bi lahko pojem „izjemni pogoji“ vključeval potrebo po tem, da pristojno sodišče ali organ v državi članici izvršbe ugotavlja obstoj *fumus boni iuris* za ukrepe dolžnika iz člena 23 Uredbe št. 805/2004. Tako sklepanje ustreza potrebi po zagotovitvi hitre izvršitve sodb, saj bi presoja navedenega *fumusa* objektivno pomenila zapletanje postopka, hkrati pa se ohranja pravna varnost, na kateri temelji vzajemno zaupanje v pravosodje v Uniji, na katero se sklicuje uvodna izjava 18 navedene uredbe. Z drugimi besedami, niti pravno niti praktično se mi ne zdi razumno od pristojnega organa v državi članici izvršbe zahtevati, da razume pravo države članice izvora pri odločanju o resnosti razlogov, ki jih dolжник navaja v podporo svojih pravnih sredstev, ki jih vloži v zadnjenavedeni državi.²¹

34. To razlago po mojem mnenju sicer potrjuje tudi zgodovinski razvoj člena 23 Uredbe št. 805/2004. Ugotoviti je treba, da je bila v besedilu te določbe iz predloga uredbe²² kot prvi ukrep predvidena prekinitev postopka izvršbe, brez dodatnih pojasnil. V obrazložitvi je bilo navedeno, da je med pomembnimi elementi, ki jih je treba upoštevati pri uporabi te določbe, „presoja možnosti uspeha dolžnikovih dejanj [...] ter verjetnost nepopravljive škode zaradi brezpogojne izvršitve“.

35. Ugotoviti je treba, da člen 23 Uredbe št. 805/2004 – tako kot preambula k temu aktu – teh dveh okoliščin nikjer ne omenja, in da je poleg obrnjenega vrstnega reda možnih ukrepov prekinitev pogojena z ugotovitvijo „izjemnih pogojev.“ Ta razvoj besedila po mojem mnenju kaže na to, da je zakonodajalec želel poiskati skladnost med na eni strani močno omejeno²³ vlogo organov države članice izvršbe iz člena 21(2) navedene uredbe in na drugi strani ciljem zagotavljanja prostega pretoka sodb v vseh državah članicah, v obravnavani zadevi z zamejitvijo diskrecijske pravice teh organov glede tega, kateri ukrep je najbolj učinkovit.²⁴

²⁰ Glej v tem smislu sodbo z dne 9. marca 2017, Zulfikarpašić (C-484/15, EU:C:2017:199, točki 25 in 26).

²¹ Zanimivo je, da Uredba št. 805/2004 ne vsebuje nobene določbe, ki bi določala komuniciranje ali, natančneje, izmenjavo informacij med pristojnimi organi države članice izvora in tistimi države članice izvršbe. Tega sklepanja ne more omajati dejstvo, da lahko pristojni organ države članice izvršbe od dolžnika in upnika pridobi informacije o stanju veljavnega prava v državi članici izvora, ki ustrezajo njunim interesom.

²² Predlog uredbe Sveta o uvedbi evropskega naloga za izvršbo nespornih zahtevkov [COM(2002) 0159 final] (UL 2002, C 203 E, str. 86).

²³ Predlog uredbe je vseboval člen 22(2), v skladu s katerim se „sodba ali njena potrditev kot evropskega naloga za izvršbo v državi članici izvršbe ne sme revidirati glede vsebine“. Ta določba ustreza členu 21(2) navedene uredbe, v katerega je bil – kar je pomembno – dodan izraz „pod nobenim pogojem“.

²⁴ Ugotavljam, da je Komisija v svojih stališčih kljub temu navedla, da je obrazložitev predloga uredbe še vedno upoštevna za razlago člena 23 Uredbe št. 805/2004, in da sta oba tam navedena elementa dejavnika, ki ju je treba pretehtati pri uporabi te določbe, ob tem pa upoštevati tako interese dolžnika kot upnika.

b) Uporaba člena 6(2) v povezavi s členom 11 Uredbe št. 805/2004

36. Poudariti je treba, da je pri uporabi izraza „potrdilo“ potrebna previdnost, saj so v Uredbi št. 805/2004 predvidena kar tri potrdila z različnimi nameni. Prvo je tisto iz člena 6(1) te uredbe, na katerega se nanašajo Priloge od I do III, naslovljene „Potrdilo o evropskem nalogu za izvršbo“.²⁵ Sodba se na podlagi člena 6 lahko potrdi kot ENI, če se nanaša na nesporni zahtevek in izpolnjuje nekatere pogoje iz navedenega člena. Eden od pogojev za tako potrditev je določen v odstavku 1(a) navedenega člena, in sicer, da je sodba izvršljiva v državi članici izvora.²⁶ Sodba, ki ni izvršljiva, zato ne more biti podlaga za izdajo ENI, poleg tega pa člen 11 Uredbe št. 805/2004 določa, da potrdilo o ENI velja samo v okviru meja izvršljivosti sodbe.

37. Drugo je tisto iz člena 6(2) Uredbe št. 805/2004, ki ustreza Prilogi IV, naslovljeni „Potrdilo o neizvršljivosti ali omejitvi izvršljivosti“. Če prvotna sodba, potrjena kot ENI, ni več izvršljiva ali je sodišče države članice izvora njeno izvršljivost prekinilo ali omejilo, lahko dolжник to potrdilo vedno pridobi z zahtevo sodišču, ki je prvotno izdalo izvršilni naslov.

38. Tretje je tisto iz člena 6(3) Uredbe št. 805/2004, ki ustreza Prilogi V, naslovljeni „Nadomestno potrdilo o evropskem nalogu za izvršbo po vložitvi pravnega sredstva“. Namen te določbe je omogočiti upniku, da svoj položaj posodobi tako, da doseže, da se sodba, izdana po vložitvi pravnega sredstva v državi članici izvora, potrdi kot ENI.

39. Ugotavljam, da tožeča stranka v tem okviru navaja, da je treba preklic ali omejitev izvršitve sodbe v skladu s členom 23 Uredbe št. 805/2004 analizirati v okviru člena 6(2) in člena 11 navedene uredbe. Ta stranka meni, da bi bila samo predložitev potrdila iz člena 6(2) navedene uredbe izvršilnemu sodišču lahko podlaga za odločitev tega sodišča, da se izvršba prekine ali omeji.

40. Po mojem mnenju se pri tej razlagi mešata dva položaja, ki sta ločeno določena v Uredbi št. 805/2004. Njen člen 23 se nanaša na začasen in negotov položaj, v obravnavanem primeru pravna sredstva, ki jih je dolжник zoper prvotno potrjeno sodbo ali samo potrdilo vložil pri sodišču izvora, ki brez določb o suspenzivnem učinku zgoraj navedenih pravnih sredstev še naprej polno učinkujejo. Pristojno sodišče ali organ države članice izvršbe lahko v pričakovanju izida teh postopkov, ki je po definiciji negotov, v okviru svoje diskrecijske pravice sprejme ukrepe za prekinitev ali omejitev postopka izvršbe.

41. Navedeni položaj ni tisti iz člena 6(2) Uredbe št. 805/2004 v povezavi s členom 11 te uredbe, ki se nanaša na *dokazano* spremembo izvršljivosti naslova, zaradi česar se izda novo potrdilo iz Priloge IV navedene uredbe. Glede na povezanost – v zvezi s katero je besedilo te druge določbe zavezujoče – izvršljivosti sodbe in ENI bo vsakršna poznejša sprememba te izvršljivosti (dokončno ali začasno prenehanje po prekinitvi in omejitvi njenega obsega) neizogibno vplivala na postopek izvršbe. Kot poudarja Komisija, mora sodišče države članice izvršbe, ki je naslovnik zgoraj navedenega potrdila, na podlagi svojega nacionalnega prava zagotoviti učinkovito izvedbo člena 11 Uredbe št. 805/2004.

42. Glede na navedeno menim, da bi se, če bi sprejem ukrepov za prekinitev ali omejitev postopka izvršbe iz člena 23 Uredbe št. 805/2004 pomenil zgolj predložitev potrdila, da sodba ni več izvršljiva ali da je njena izvršljivost omejena, tej določbi onemogočil polni učinek, česar ni mogoče sprejeti.

²⁵ Priloge od I do III Uredbe št. 805/2004 ustrezajo potrdilu ENI za „Sodbo“, „Sodno poravnavo“ in „Javno listino“.

²⁶ Sodba z dne 14. decembra 2017, Chudaš (C-66/17, EU:C:2017:972, točka 28).

c) Poseg v javni red države članice izvršbe

43. Zakonodajalcu Unije ni mogoče očitati, da ni poskušal olajšati čezmejne izvršbe zahtevkov v civilnih in gospodarskih zadevah: ENI, evropski plačilni nalog²⁷ in evropski postopek za reševanje sporov majhne vrednosti²⁸ so kot pravni instrumenti namenjeni prostemu pretoku sodnih odločb na svoji področjih, ki jim je treba dodati skupni pravni standard, ki ga pomeni Uredba št. 1215/2012. Pri tej normativni dejavnosti, ki je za nekatere obsežna ali celo preobsežna,²⁹ ne gre brez pomislekov glede usklajenosti celotnega sistema.

44. To velja tudi za možnost dolžnika, da ob izvršbi pred organi države članice izvršbe preizkusi prvotno sodbo. Čeprav vsi zgoraj navedeni instrumenti predvidevajo tako prekinitev ali omejitev postopka izvršbe kot zavrnitev izvršbe, je treba ugotoviti, da pogoji uporabe teh ukrepov niso enaki.³⁰

45. Člen 21 Uredbe št. 805/2004 določa, da pristojno sodišče v državi članici izvršbe na zahtevo dolžnika zavrne izvršbo, če je sodba, potrjena kot evropski nalog za izvršbo, nezdružljiva s prejšnjo sodbo, izdano v kateri koli državi članici ali tretji državi. To je edini razlog za zavrnitev, ki ga določa ta uredba, medtem ko jih Uredba št. 1215/2012 vsebuje nič manj kot pet, med katerimi je tudi poseganje v javni red zaprosene države članice. Opozarjam pa na navedbo litovske vlade, da bi bilo treba pojem „izjemni pogoji“ iz člena 23(c) Uredbe št. 805/2004 razlagati tako, da zajema položaje, v katerih bi lahko izvršitev sodbe, potrjene kot ENI, vplivala na postopkovni javni red v državi članici izvršbe.

46. Te razlage po mojem mnenju ni mogoče sprejeti, ker zanemarja že analizirano jasno razdelitev pristojnosti med organi države članice izvora in tistimi države članice izvršbe. Zadnjenavedeni organi na noben način ne preizkušajo zakonitosti prvotne sodbe. Zaradi pravne varnosti tveganje težav v pravosodju glede tega ni sprejemljivo.

47. Poleg tega iz analize pripravljanih del izhaja, da se je na 2515. seji Sveta za pravosodje in notranje zadeve 5. in 6. junija 2003 razpravljalo o možnosti zavrnitve izvršbe v državi članici izvršbe tudi na podlagi merila „javnega reda“, kar je bilo v tistem času že določeno v Uredbi (ES) 44/2001,³¹ ki je bila kronološko pred Uredbo št. 805/2004. Iz končnega besedila Uredbe št. 805/2004 izhaja, da to merilo ni bilo sprejeto. Zato je po mojem mnenju težko sprejeti, da bi se lahko vprašanje poseganja v javni red države članice izvršbe znova pojavilo z razlago pojma „izjemni pogoji“, ki upravičujejo prekinitev postopka izvršbe na podlagi člena 23 Uredbe št. 805/2004.

²⁷ Uredba (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog (UL 2006, L 399, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 936/2012 z dne 4. oktobra 2012 (UL 2012, L 283, str. 1) (v nadaljevanju: Uredba št. 1896/2006).

²⁸ Uredba (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti (UL 2007, L 199, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (EU) št. 517/2013 z dne 13. maja 2013 (UL 2013, L 158, str. 1) (v nadaljevanju: Uredba št. 861/2007).

²⁹ V tem pravnem okviru je tožecemu upniku prepuščena izbira med Uredbo št. 1215/2012 in Uredbo št. 805/2004 v skladu s členom 27 v povezavi z uvodno izjavo zadnjenavedene uredbe.

³⁰ Poleg tega, da prekinitev postopka izvršbe ni pogojena z obstojem „izjemnih pogojev“, iz člena 44 Uredbe št. 1215/2012 izhaja, da lahko sodišče zaprosene države članice navedeni postopek prekine ali omeji samo v primeru zahteve za zavrnitev izvršitve prvotne sodbe. Poleg tega člen 23 Uredbe št. 861/2007 odpira možnost za sprejetje teh ukrepov, kadar ena od strank, med drugim, vloži pravno sredstvo zoper sodbo, izdano v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti, „ali je vloga takega pravnega sredstva še vedno možna“. Čeprav se zdijo te določbe o upoštevanju poteka postopkovnega roka za obravnavanje zahtevka za zavrnitev izvršitve in tistega za sposobnost izpodbijanja prvotne sodbe upoštevne, pa se mi zdi, da ker pravni okvir vnaprej jasno določa možnost sodišča države članice izvršbe, da prekine ali omeji postopek izvršbe v členu 23 Uredbe št. 805/2004, ga ni mogoče dopolniti z razlago pojma „izjemni pogoji“.

³¹ Uredba Sveta z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 3, str. 74).

48. Nazadnje, razlog za prekinitev zaradi kršitve javnega reda države članice izvršbe, ne glede na to, ali je ta vsebinski ali postopkovni, je po mojem mnenju nezdružljiv z začasnostjo ukrepov iz navedenega člena, katerih edini pravni in časovni horizont glede ukrepov dolžnika je sodba iz države članice izvora. Z odločbo o potrditvi veljavnosti prvotne sodbe bi prenehali suspenzivni učinki postopka izvršbe, nedotaknjena pa bi ostala problematika poseganja v javni red države članice izvršbe, kar je bil razlog za ta ukrep. Te problematike pa ni mogoče razrešiti v okviru Uredbe št. 805/2004, ker v njej ni ustreznih določb, kar pa tudi ni sprejemljivo glede na načelo pravne varnosti, ki spada med splošna načela prava Unije.

d) Kumuliranje ukrepov iz člena 23 Uredbe št. 805/2004

49. V zvezi z zgornjim vprašanjem je treba upoštevati razvoj besedila določb Uredb št. 1896/2006, 861/2007 in 1215/2012, ki se nanašajo na možnost prekinitve ali omejitve postopka izvršbe.

50. Čeprav je tako besedilo člena 23 Uredbe št. 1896/2006 enako tistemu iz člena 23 Uredbe št. 805/2004, z dvakratno uporabo veznika „ali“ med posameznimi predvidenimi ukrepi, kar kaže na alternativnost, to ne velja za zgoraj navedene druge poznejše določbe sekundarnega prava Unije. Člen 23 Uredbe št. 861/2007 in člen 44 Uredbe št. 1215/2012 vsebujeta zadevno alternativnost samo pri drugem in tretjem predvidenem ukrepu, na podlagi česar bi se lahko razumelo, da je mogoče prvi in drugi ukrep kumulirati.

51. Ta zakonodajni razvoj po mojem mnenju kaže na poseben položaj prekinitve, ki je najstrožji ukrep, ker zajema odsotnost kakršnega koli izvršilnega dejanja upnika. V zvezi s tem ugotavljam, da člen 23 Uredbe št. 805/2004 drugače od člena 44 Uredbe št. 1215/2012 ne določa, da se lahko postopek izvršitve prekine „v celoti ali deloma“. Zgolj omemba tega, da lahko pristojno sodišče ali organ v državi članici izvršbe ta postopek „prekine“, po mojem mnenju lahko pomeni samo to, da se ta postopek v celoti ustavi.

52. Kumuliranje omejitvenih ukrepov s prekinitvijo v navedenem smislu se mi zdi logično in praktično nemogoče, kar potrjuje že naslov člena 23 Uredbe št. 805/2004 z uporabo veznika „ali“, ki označuje ločenost.³² Nasprotno pa je teoretično mogoče – četudi praktično malo verjetno – da bi lahko pristojno sodišče ali organ države članice izvršbe tožecemu upniku naložilo predložitev varščine kot pogoj za izvedbo ukrepov za izvršbo, ki bi bila izključno zaščitnega značaja. Ta kombinacija bi bila prepuščena široki diskrecijski pravici teh organov in bi jo bilo treba izvesti ob upoštevanju konkretnih okoliščin zadevnega primera.

4. Vmesni sklep

53. Različne razlage pojma „izjemni pogoji“, ki jih predlagajo zadevne osebe in so analizirane zgoraj, se po mojem mnenju v resnici razlikujejo od logične in razumne razlage člena 23 Uredbe št. 805/2004.

54. Glede prekinitve izvršilnih dejanj je jasno, da so s tem mišljeni učinki te izvršbe, „izjemni pogoji“ pa so povezani s škodo, ki bi lahko dolžniku nastala s takojšnjo izvršitvijo sodbe. Glede na zahtevano izjemnost morajo ti pogoji pomeniti resno in nepopravljivo škodo zaradi te izvršbe

³² Ugotavljam, da so naslovi členov 23 uredb št. 805/2004, 1896/2006 in 861/2007 enaki, in sicer „Prekinitve ali omejitve izvršbe“.

v okviru začasnega in negotovega položaja v zvezi s postopki, ki jih je dolžnik sprožil v državi članici izvora. Iz teh elementov mora biti prav tako razvidna nujnost situacije, ki upravičuje začasne ukrepe, da stranka, ki predlaga ukrep prekinitve, ne bi utrpela take škode.³³

55. V zvezi z razlago zgoraj navedene škode se je mogoče opreti na sodno prakso Sodišča v zvezi z odobritvijo odložitve izvršitve akta, določene v členu 278 PDEU.

56. V skladu s to sodno prakso mora verjetnost resne in nepopravljive škode vedno zatrjevati in dokazati stranka, ki predlaga sprejetje začasnega ukrepa, v obravnavani zadevi torej dolžnik.³⁴ Čeprav za dokaz obstoja take škode resda ni treba zahtevati, da se njen nastanek in neposrednost nastanka dokaže z absolutno gotovostjo, in je dovolj, da je mogoče to škodo z dovolj veliko verjetnostjo predvideti, vseeno velja, da mora tožeča stranka dokazati dejstva, za katera se šteje, da utemeljujejo možnost take resne in nepopravljive škode.³⁵

57. V zvezi z naravo škode je Sodišče večkrat razsodilo, da izključno premoženjske škode načeloma, razen v izjemnih okoliščinah, ni mogoče obravnavati kot nepopravljive, saj je namen denarne odškodnine nasploh v tem, da se znova vzpostavi tak položaj oškodovanca, kakršen je bil pred nastankom škode, po potrebi z odškodninsko tožbo.³⁶ Pristojni organ države članice izvršbe mora preizkusiti elemente, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti, ali bi lahko takojšnja izvršitev sodbe, ki je predmet prekinitve, dolžniku povzročila nepopravljivo škodo, ki je ne bi bilo mogoče popraviti, če bi bila ta sodba v državi članici izvora razveljavljena, ali če bi bilo potrjeno o ENI, s katerim je pogojena neposredna izvršba v drugi državi, umaknjeno.

58. Poudariti je treba, da gre z vidika področja uporabe Uredbe št. 805/2004 za terjatve tako iz civilnih kot gospodarskih zadev in da so lahko torej dolžniki tako fizične kot pravne osebe. Glede gospodarskih dejavnosti ni sporno, da bi možnost ogrožanja finančne sposobnosti pred sprejetjem odločbe, s katero bi se končali postopki meritornega odločanja, ki se vodijo zoper prvotno sodbo ali potrdilo, pomenila zahtevano škodo.³⁷ Če je dolžnik fizična oseba, je treba ugotoviti, ali bi se zaradi izvršitve sodbe deloma ali v celoti zaseglo njegovo premoženje, zaradi česar bi se resno poslabšali pogoji za preživljanje zadevne osebe ali njegove družine, na primer s prisilno prodajo družinskega bivališča.³⁸

59. Če bi dokazi, ki bi jih predložil dolžnik, omogočali opredelitev ekonomskih ali socialnih težav, ki pa niso resne niti nepopravljive, bi lahko pristojni organ države članice izvršbe uporabil omejitvene ukrepe iz člena 23(a) in (b) Uredbe št. 805/2004, pod pogojem, da bi jih, po potrebi podredno, predlagal dolžnik. V zvezi s tem je treba poudariti, da za uporabo tega člena velja načelo dispozitivnosti, po katerem stranke same opredelijo predmet spora.

³³ Presoja, ki jo mora opraviti pristojni organ države članice izvršbe, se nanaša na objektivni dejanski položaj, ki ustreza pojmu „pogoji“, zato ni sprejemljiv pristop tožeče stranke iz postopka v glavni stvari, da je potrebno nekrivdno ravnanje dolžnika, ki ga morda niti ni več po koncu postopkov v državi članici izvora.

³⁴ Sklep podpredsednika Sodišča z dne 3. junija 2022, Bolgarija/Parlament in Svet (C-545/20 R, EU:C:2022:445, točka 32).

³⁵ Sklep podpredsednika Sodišča z dne 24. maja 2022, Puigdemont i Casamajó in drugi/Parlament in Španija (C-629/21 P(R), EU:C:2022:413, točka 75).

³⁶ Glej v tem smislu sklep podpredsednika Sodišča z dne 3. junija 2022, Bolgarija/Parlament in Svet (C-545/20 R, EU:C:2022:445, točka 40 in navedena sodna praksa).

³⁷ Glej sklep podpredsednika Sodišča z dne 8. aprila 2014, Komisija/ANKO (C-78/14 P-R, EU:C:2014:239, točka 26).

³⁸ Glej v tem smislu sodbo z dne 17. julija 1997, Giloy (C-130/95, EU:C:1997:372, točka 38).

60. Spomniti je treba, da sodišče, ki odloča o začasni odredbi, v skladu s sodno prakso Sodišča tehta zadevne interese tudi, kadar sta izpolnjena druga dva pogoja³⁹ za prekinitev izvršbe.⁴⁰ To rešitev bi bilo treba po mojem mnenju uporabiti v obravnavani zadevi, ker ima pristojni organ v državi članici izvršbe v skladu s členom 23 Uredbe š. 805/2004 široko diskrecijsko pravico, s čimer se skuša najti pravično ravnovesje med interesom upnika, ki želi hitro izvršitev sodbe, in dolžnika, ki želi preprečiti morebitno resno in nepopravljivo škodo, če izgube zaradi takojšnje izvršbe ne bi bilo mogoče nadomestiti. Tožena stranka in upnik bo lahko pri tem tehtanju interesov trdil, da bi lahko brez takojšnje izvršitve sodbe in torej takojšnje pridobitve zadevnih zneskov dokončno ostal brez pravic, če bi bila pravna sredstva dolžnika pozneje zavrnjena.

61. Zato mora predložitveno sodišče v okviru obravnave predloga družbe dolžnice za prekinitev postopka izvršbe na podlagi vseh ustreznih okoliščin zadeve o glavni stvari preizkusiti, ali bi lahko ta v navedenem smislu utrpela resno in nepopravljivo škodo, če bi se prvotna sodba izvršila takoj, in če bi, pretehtati zadevne interese.⁴¹

B. Peto vprašanje za predhodno odločanje

62. Predložitveno sodišče s petim vprašanjem sprašuje, ali je, če je izvršljivost sodbe, potrjene kot ENI, v državi članici izvora odložena, postopek izvršbe, ki se vodi v državi članici izvršbe, samodejno prekinjen, v skladu s pravno ureditvijo iz člena 36(1) Uredbe št. 1215/2012, ali pa mora pristojni organ te države sprejeti posebno odločbo, kakršna je tista iz člena 44(2) te uredbe.

1. Dopustnost

63. V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča za vprašanja v zvezi z razlago prava Unije, ki jih nacionalno sodišče zastavi v pravnem in dejanskem okviru, ki ga to opredeli v okviru lastne odgovornosti in katerega pravilnosti Sodišče ne preizkuša, velja domneva upoštevnosti. Postopek, uveden s členom 267 PDEU, je instrument sodelovanja med Sodiščem in nacionalnimi sodišči, s katerim prvo zagotavlja drugim elemente razlage prava Unije, ki jih potrebujejo za rešitev sporov, ki so jim predloženi. Utemeljitev predhodnega odločanja ni oblikovanje posvetovalnih mnenj o splošnih ali hipotetičnih vprašanjih, temveč dejanska potreba po učinkoviti rešitvi spora. Kot izhaja iz člena 267 PDEU, se predhodna odločba, za katero je zaproseno, „mora“ sprejeti, da se predložitvenemu sodišču omogoči „izreči sodbo“ v zadevi, v kateri odloča.⁴²

64. V obravnavani zadevi je nesporno, da je na datum, ko je predložitveno sodišče predložilo Sodišču ta predlog za predhodno odločanje, dejansko potekal spor, v katerem je bilo pozvano k izdaji sodbe, s katero bi se upoštevala prihodnja predhodna odločba,⁴³ pri čemer je treba ugotoviti, da če na ta datum v državi članici izvora ne bi bila sprejeta nobena odločba o začasni

³⁹ Ta dva pogoja sta nujnost glede verjetnosti resne in nepopravljive škode ter *fumus boni iuris*.

⁴⁰ Glej sklep podpredsednika Sodišča z dne 8. aprila 2014, Komisija/ANKO (C-78/14 P-R, EU:C:2014:239, točki 14 in 36).

⁴¹ Tožena stranka iz postopka v glavni stvari opozarja na tveganje zlorabe postopka iz člena 23 Uredbe št. 805/2004. Poleg tega, da razlaga, ki jo predlaga, po mojem mnenju omejuje področje uporabe ukrepa prekinitve, je nesporno, da je tako tveganje neločljivo z uveljavljanjem pravnega sredstva, in da je zloraba pravnega sredstva, ki pomeni zgolj zavlačevanje, v zakonodajah držav članic običajno sankcionirana tako, da se s tem oškodovani stranki prisodi odškodnina.

⁴² Sodba z dne 26. marca 2020, Miasto Łowicz in Prokurator Generalny (C-558/18 in C-563/18, EU:C:2020:234, točke od 43 do 45).

⁴³ Glej v tem smislu sodbo z dne 26. marca 2020, Miasto Łowicz in Prokurator Generalny (C-558/18 in C-563/18, EU:C:2020:234, točka 46), in sklep z dne 8. junija 2021, Centraal Justitieel Incassobureau (C-699/20, neobjavljen, EU:C:2021:465, točka 18).

ustavitvi ali odložitvi izvršljivosti prvotne sodbe,⁴⁴ bi se lahko to zgodilo in se še vedno lahko zgodi v okviru postopka s pravnim sredstvom v teku, ki ga je v tej državi sprožil dolžnik, kar bi lahko sprožilo nov zahtevek tega.

65. Spomniti je treba tudi, da izraz „izreči sodbo“ v smislu člena 267, drugi odstavek, PDEU zajema celoten postopek, v katerem se izda sodba predložitvenega sodišča, in ga je treba razlagati široko, da bi se izognilo temu, da bi se veliko procesnih vprašanj štelo za nedopustna in jih Sodišče ne bi moglo razlagati, in da bi Sodišče lahko odločalo o razlagi vseh določb prava Unije, ki jih mora predložitveno sodišče uporabiti.⁴⁵

2. Vsebinska presoja

66. V nasprotju s tem, kar bi bilo mogoče sklepati na podlagi resda dvournega besedila petega vprašanja za predhodno odločanje, predložitveno sodišče ne predvideva možnosti uporabe določbe Uredbe št. 1215/2012 v postopku izvršbe, ki – kot v obravnavani zadevi – spada na področje uporabe Uredbe št. 805/2004.⁴⁶ Sprašuje se o pravnih posledicah sodbe v državi članici izvora, s katero se odloži izvršljivost prvotne sodbe za ta postopek, pri tem pa izhaja iz ugotovitve, da Uredba št. 805/2004 tega vprašanja izrecno ne ureja, medtem ko ga Uredba št. 1215/2012 ureja, pa naj bo to v členu 36(1) ali členu 44(2) te uredbe.⁴⁷

67. Ta premisa je po mojem mnenju napačna, saj člen 6, natančneje njegova odstavka 1 in 2, ter člen 11 Uredbe št. 805/2004, pomenita ustrezen pravni okvir, na kar je bilo v teh sklepnih predlogih že opozorjeno.⁴⁸ Iz tega sledi, da ko je potrdilo iz člena 6(2) navedene uredbe, ki ga izda sodišče izvora in ga nato po vsej logiki stranka, zoper katero je izvršba predlagana, posreduje pristojnim organom v državi članici izvršbe, morajo ti organi, ki v skladu z besedilom člena 11 Uredbe št. 805/2004 nimajo nobene diskrecijske pravice, iz tega izpeljati vse ustrezne posledice glede izvedbe postopka izvršbe.

68. Zato je lahko posledica navedbe v zgoraj navedenem potrdilu, da je izvršljivost sodbe, ki je bila prvotno potrjena kot ENI, odložena, samo enak ukrep v državi članici izvršbe. Neizogibna posledica ugotovitve neveljavnosti in poznejša razveljavitev te sodbe v državi članici izvora, zaradi česar izvršljivosti ni več, pa je prenehanje postopka izvršbe. Kot utemeljeno poudarja Komisija, postopkovne vidike izvedbe člena 11 Uredbe št. 805/2002, ki v njej niso določeni, ureja pravo države članice izvršbe, ki ga je treba uporabiti tako, da se zagotovi polni učinek navedene določbe.

⁴⁴ Glej točko 6 predložitvene odločbe. Na to negotovost je v točki 62 svojih stališč opozorila tudi Komisija.

⁴⁵ Sodba z dne 16. junija 2016, Pebros Servizi (C-511/14, EU:C:2016:448, točka 28).

⁴⁶ V vsakem primeru pa iz predložitvene odločbe jasno izhaja, da je tožeči upnik izbral Uredbo št. 805/2004, s tem ko se je odločil za izvršitev sodbe, potrjene kot ENI, kar pomeni, da se v obravnavani zadevi lahko uporabi samo ta predpis.

⁴⁷ Čeprav se sklicevanje na člen 44(2) Uredbe št. 1215/2012 zdi ustrezno, ker ta določa, da je treba postopek izvršbe prekiniti, če je v državi članici odložena izvršljivost sodbe, pa to ne velja za člen 36(1) navedene uredbe, ki se nanaša na *priznavanje* sodb, izdanih v državi članici, ki se v drugih državah članicah priznajo brez potrebe po nadaljnjih postopkih.

⁴⁸ V okviru postopka sodelovanja med nacionalnimi sodišči in Sodiščem, uvedenega s členom 267 PDEU, je naloga Sodišča nacionalnemu sodišču dati koristen odgovor, ki mu omogoča rešitev spora, o katerem odloča. Zato dejstvo, da se predložitveno sodišče formalno sklicuje samo na določbe Uredbe št. 1215/2012, Sodišča ne ovira, da predložitvenemu sodišču razloži vse vidike prava Unije, ki bi mu lahko koristili pri odločanju o predloženi zadevi, ne glede na to, ali se je to sodišče nanje v svojih vprašanjih sklicevalo. Glede tega mora Sodišče iz vsega, kar je predložilo nacionalno sodišče, zlasti iz obrazložitve predložitvene odločbe, zbrati elemente navedenega prava, ki jih je treba razložiti ob upoštevanju predmeta spora (sodba z dne 18. decembra 2014, Abdida C-562/13, EU:C:2014:2453, točka 37).

V. Predlog

69. Na podlagi navedenih preudarkov Sodišču predlagam, da Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (vrhovno sodišče, Litva) odgovori tako:

1. Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 805/2004 z dne 21. aprila 2004 o uvedbi evropskega naloga za izvršbo nespornih zahtevkov

je treba razlagati tako, da

izraz „izjemni pogoji“ iz navedene določbe zajema resno in nepopravljivo škodo, ki lahko dolžniku nastane zaradi takojšnje izvršitve sodbe, potrjene kot evropski nalog za izvršbo, kar pomeni nujnost, ki jo mora dokazati dolžnik. Če je tako, mora pristojno sodišče ali organ države članice izvršbe na podlagi ustreznih okoliščin zadeve pretehtati zadevne interese.

Kumulirajo se lahko samo ukrepi za omejitev postopka izvršbe iz člena 23(a) in (b) te uredbe.

2. Člena 6 in 11 Uredbe št. 805/2004

je treba razlagati tako, da

če se izvršljivost sodbe, potrjene kot evropski nalog za izvršbo, v državi članici izvora odloži, potrdilo iz člena 6(2) navedene uredbe pa je bilo posredovano pristojnemu organu v državi članici izvršbe, mora zadnjenavedeni organ pri uporabi upoštevni nacionalnih pravil zagotoviti polni učinek člena 11 navedene uredbe, tako da postopek izvršbe prekine.